

स्पर्शः

विशेषः । त्वगुपकारकः । स च त्रिविधः ।
उष्णः । शीतः । अनुष्णाशीतः । पृथिव्याः
स्पर्शः काठिन्यादिः पाकजः । जलपरमाणुस्पर्शः
नित्यः । अन्वयानित्यः । वैशेषिकमते पार्थिव-
परमाणुमात्रस्य पाकजस्पर्शः । नैयायिकमते तु
हाणुकादिसर्शाऽपि पाकजः । यथा,—

“स्पर्शस्वगिन्द्रियग्राह्यस्वचः स्यादुपकारकः ।
अनुष्णाशीतशीतोष्णमेदात् स त्रिविधो मतः ॥
काठिन्यादिः क्षितावेव नित्यतादि च पूर्ववत् ।
एतेषां पाकजत्वन्तु क्षितौ नान्यत्र कुत्रचित् ॥
तत्रापि परमाणौ स्यात् पाको वैशेषिके नये ।
नैयायिकानान्तु नये हाणुकादावपीथति ॥”

इति भाषापरिच्छेदः ॥

स्पर्शं निरूपयति । स्पर्श इति । उपकारक इति
स्पर्शनप्रत्यये स्पर्शः कारणमित्यर्थः । अनु-
ष्णाशीतेति । पृथिव्या वायोः स्पर्शाऽनुष्णा-
शीतः जलस्य शीतः । तेजस उष्णः । काठि-
न्येति । कठिनसुकुमारस्पर्शः पृथिव्या एव
इत्यर्थः । काठिनत्वादिकन्तु न संयोगनिष्ठो
जातिविशेष, वचुर्थाह्यतापत्तेः । पूर्ववत् जल-
तेजोवायुपरमाणुस्पर्शा नित्याः इत्यर्थः । तद्भिन्नाः
स्पर्शास्वनित्या इत्यर्थः । एतेषां रूपरसगन्ध-
स्पर्शानाम् । नान्येति । पृथिव्या हि रूपरस-
गन्धस्पर्शपरावृत्तिः पाकरससंयोगादुपलभ्यते ।
न हि शतधापि धायमाने जलादौ रूपादिकं
परावर्तते नीरे सौकरमौष्णञ्च नयव्यतिरेका-
भ्यामुपाधेरेवेति निलीयते पवनपृथिव्योः शीत-
स्पर्शादिवत् पृथिव्येष्वपि मध्ये परमाणवेव
रूपादीनां प्राकः इति वैशेषिका वदन्ति ।
नैयायिकानामिति नैयायिकानां मते हाणु-
कादौ सैथयवित्यपि पाको भवति । इति
सिद्धान्तमुक्तावली ॥ * * *

पुराणमते एकादशविधस्पर्शा यथा । उष्णः १
शीतः २ सुखः ३ दुःखः ४ स्निग्धः ५ विशदः ६
खरः ७ सृष्टः ८ स्रष्टः ९ लघुः १० गुरुः ११ ।
इति महाभारते मोक्षधर्मः ॥ कठिनः । इति
तत्रैव आश्वमेधिकपर्व ॥ आचमनाङ्गस्पर्शनं
आचमनशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ * * * उच्छिष्टस्य स्पर्श-
निषेधो यथा,—

“न स्पृशेत् पाणिनोच्छिष्टो विप्रगोब्राह्मणा-
नलान् ।

न चाननं पदा वापि न देवप्रतिमां स्पृशेत् ॥”

इति कौर्म्ये उपविभागे । १६ । ३५ ॥

अथ उच्छिष्टस्य चाण्डालादिस्पर्शप्रायश्चित्तम् ।

आपस्तम्बः ।

“भुक्तोच्छिष्टस्वनाशान्तवाण्डालैः श्वपचन वा ।
प्रमादात् स्पर्शनं गच्छेत् तत्र कुर्याद्दिशोधनम् ॥
गायत्राष्टसहस्रान्तु दुपदां वा शतं जपेत् ।

विरात्रोपोपिता भूत्वा पञ्चगव्येन शुध्यति ॥

भुक्तोच्छिष्टोऽन्यजैः स्पृष्टः प्राजापत्यं समाचरेत् ।

अर्षोच्छिष्टे स्मृतः पादः पाद भामाशने

तथा ॥”

स्पर्शः

प्राजापत्यं ज्ञाने । अर्षोच्छिष्टो येन आद्यग्रासः
आस्ये निःक्षिप्तः न तु निर्गोर्णः । दक्षः ।

“पाने मैथुनसंसर्गे तथा मूत्रपुरीषयोः ।

स्पर्शनं यदि गच्छेत्तु शवादेकान्यजैः सह ॥

दिनमेकं चरेन्मूत्रे पुरीषे तु दिनद्वयम् ।

दिनद्वयं मैथुने स्यात् पाने स्याच्च चतुष्टयम् ॥”

काश्यपः ।

“श्वशूकरान्यचाण्डालमद्यभाण्डरजस्वलाः ।

यद्युच्छिष्टः स्पृशेत् तत्र कच्छं सान्तपनं चरेत् ॥”

एतज्ज्ञानाभ्यासे । सान्तपने धेनुद्वयम् । ब्रह्म-
पुराणे ।

“उच्छिष्टेन तु शूद्रेण विप्रः स्पृष्टस्तु तादृशः ।

उपवासेन शुद्धिः स्यात् शुना संस्पृष्ट एव वा ॥

उच्छिष्टेन तु विप्रेण विप्रः स्पृष्टस्तु तादृशः ।

उभौ स्नानं प्रकुरुतः सद्य एव समाहितौ ॥”

अनुच्छिष्टब्राह्मणस्य नक्तमिति प्रायश्चित्त

विवेकः ॥ * * * अथ रजस्वलास्पर्शप्रायश्चित्तम् ।

काश्यपः ।

“रजस्वला तु संस्पृष्टा ब्राह्मण्या ब्राह्मणो यदि ।

एकरात्रं निराहारा पञ्चगव्येन शुध्यति ॥

रजस्वला तु संस्पृष्टा राजन्या ब्राह्मणो तु या ।

त्रिरात्रेण विशुद्धिः स्यात् व्याघ्रस्य वचनं यथा ॥

रजस्वला तु संस्पृष्टा वैश्यया ब्राह्मणो च या ।

पञ्चरात्रनिराहारा पञ्चगव्येन शुध्यति ॥

रजस्वला तु संस्पृष्टा शूद्रया ब्राह्मणो यदि ।

षड्रात्रेण विशुध्येत् ब्राह्मणो कामचारतः ॥

अकामतश्चरेदहं ब्राह्मणो सर्वजातिषु ॥”

पतेन रजस्वलाया ब्राह्मण्याः सवर्णरजस्वला-

स्पर्शं एकरात्रोपवासः पञ्चगव्यपानं कामतः ।

अकामतस्त्वदहं नक्तप्रतम् । असवर्णरजस्वला-

स्पर्शं त्रिरात्रपञ्चरात्रषड्रात्रोपवासाः । अका-

मतस्त्वदहं एतच्चतुर्थाहानन्तरं कर्त्तव्यम् ।

“चाण्डालेन श्वपाकेन संस्पृष्टा चेद्रजस्वला ।

अतिक्रम्य तान्यहानि प्रायश्चित्तं समाचरेत् ॥

त्रिरात्रसुपवासः स्यात् पञ्चगव्येन शुध्यति ।

तां निशान्तु व्यतिक्रम्य स्वजात्युक्तान्तु कारयेत् ॥”

इति वचनान्तरदर्शनात् ॥

एतत् कामतः । अत्र दिनभेदोऽपि नास्ति ।

अज्ञाने बृहस्पतिः ।

“पतितान्यश्वपाकेस्तु संस्पृष्टा स्त्री रजस्वला ।

तान्यहानि व्यतिक्रम्य प्रायश्चित्तं समाचरेत् ॥

प्रथमेऽङ्गि त्रिरात्रन्तु द्वितीये द्वादशमाचरेत् ।

अहोरात्रं तृतीयेऽङ्गि चतुर्थे नक्तमाचरेत् ॥”

चतुर्थेऽङ्गिति शुद्धिज्ञानात् पूर्वम् । व्याघ्रः ।

“रजस्वला यदा स्पृष्टा श्वजन्तुकशरैः क्वचित् ।

निराहारा भवेत्तावत् यावत् ज्ञानेन शुध्यति ॥”

अत्रापि बृहस्पत्युक्तदिनभेदव्यवस्था । वृह-

शातातपः ।

“रजस्वले तु ये नार्यावन्वोऽन्यं स्पृशती यदि ।

सवर्णे पञ्चगव्यन्तु ब्रह्मकूर्चमतः परम् ॥”

पञ्चगव्यपानं व्रतकृतं तैनोपवासः । ब्रह्मकूर्च-

माह जाबालः ।

स्पर्श

“अहोरात्रोपिता भूत्वा पौर्णमास्यां विशेषतः ।
पञ्चगव्यं पिबेत् प्रातः ब्रह्मकूर्चविधिः स्मृतः ॥”

तदशक्तौ पुराणैकं दातव्यम् । उच्छिष्टशूद्रादि-

स्पर्शं बृहस्पतिः ।

“शुना चोच्छिष्टया शूद्रा संस्पृष्टा द्वादशमाच-

रेत् ।

अहोरात्रं तृतीयेऽङ्गि परतो नक्तमाचरेत् ॥”

परतच्चतुर्थदिने स्नानात् पूर्वमिति ज्ञेयम् ।

इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥ मत्स्यसूक्तोक्तास्पृश्य-

स्पर्शनप्रायश्चित्तं स्नानशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ (त्रि,

स्पर्शकः । आनन्दजनकः । यथा, भागवते ।

३ । २१ । ८ ।

“श्वेतोत्पलक्रीडनकं मनःस्पर्शस्मितेक्षणम् ॥”

स्पर्शकः, त्रि, (स्पृशतीति । स्पृश + गुल् ।) स्पर्शन-

कर्त्ता । स्पृशधातोः कर्त्तरि णकप्रत्ययेन

निष्पन्नः ॥

स्पर्शनं, स्त्री, (स्पृश + ल्युट् ।) दानम् । स्पर्शः ।

इति मेदिनी ॥ (यथा, भागवते । १ । १० । १२ ।

“तस्मिन्नस्तधियः पार्थाः सहैरनु विरहं कथम् ।

दर्शनस्पर्शनालापशयनासनभोजनैः ॥”

सम्बन्धः । इति मत्स्यनाथः ॥ यथा, रघुवंशे ।

२ । ५० ।

“तद्रज कल्याणपरम्पराणां

भोक्तारसूर्जस्वलात्मदेहम् ।

महीतलस्पर्शनमात्रमिभ-

सृष्टं हि राज्यं पदमैन्द्रमाहुः ॥”

स्पर्शनः, पुं, (स्पृशतीति । स्पृश + ल्युः ।) वायुः ।

इत्यमरः । १ । १ । ६४ ॥

स्पर्शमणिः, पुं, (स्पर्शप्रधानो मणिः । स्पर्शनं

स्पर्शात्पादकत्वात् तथात्वम् ।) स्पर्शमात्रेण

स्पर्जनकप्रस्तरविशेषः । परशपातर इति

भाषा । इति वक्ष्यमाणशब्ददर्शनात् ॥

स्पर्शमणिप्रभवं, स्त्री, (स्पर्शमणिः प्रभवो यस्य ।)

स्वर्णम् । इति शब्दरत्नावली ॥

स्पर्शलज्जा, स्त्री, (स्पर्शात् लज्जा संकोचनरूप-

त्तया यस्याः ।) लज्जालुह्वः । इति शब्द-

चन्द्रिका ॥

स्पर्शशुद्धा, स्त्री, (स्पर्शं शुद्धा ।) शतमूलौ । इति

शब्दचन्द्रिका ॥

स्पर्शस्यन्दः, पुं, (स्पर्शनं स्यन्दते मूत्रयतीति ।

स्यन्द + अच् ।) भेकः । इति केचित् ॥

स्पर्शा, स्त्री, (स्पृशति परपुरुषमिति । स्पृश +

अच् । टाप् ।) कुलटा । इति धरणिः ॥

स्पर्शानन्दा, स्त्री, (स्पर्शनं आनन्दो यासाम् ।)

अप्सरसः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

स्पर्शा, [ऋ] त्रि, (स्पृशतीति । स्पृश + षच् ।)

उपतापकमात्रम् । रोगः । इत्येकं । इत्यमर-

टीकायां भरतः । ३ । २ । १४ ॥

स्पर्श, अ प्रत्यवाधयोः । इति कविकल्पद्रुमः ॥

(भ्वा०-उभ०-सक०-सैट् ।) अ, स्पृशति स्पृशते ।

पस्याथ । प्रत्यखाने, स्पर्शनं पठन्ति केचित् ।

इति दुर्गादासः ॥